

anden lovgivning. Herunder falder visse anvendelser af gødning og gødningsoplag og eventuelt løsdriftstalde i nærheden af et vandværk.« Et andet sted nævnes »forbud mod visse gødningsanvendelser på nabogrunde« og et tredje »forbud mod gødning af en mark«.

Bestemmelsen må derfor antages at kunne anvendes til – i hvert fald i et vist omfang – at indføre restriktioner i gødningsanvendelsen i et indvindingsopland, hvis de konkrete geologiske og nedbørsmæssige forhold gør, at den generelle regulering ikke er nok til at sikre en tilstrækkelig beskyttelse af hensyn til vandindvindingen.

Inden for de ovenfor omtalte fredningsbælter nedlægges som nævnt forbud mod anvendelse af pesticider. Bestemmelsen omfatter således principielt også restriktioner i pesticidanvendelsen. Inden for fredningsbælterne skal forbudet imidlertid imødegå en fare for direkte forurening af boringen.

Ud fra det vidensgrundlag, vi har idag, sikrer den nuværende godkendelsesordning, at regelret anvendelse af bekæmpelsesmidler ikke medfører en forurening af grundvandet med koncentrationer over grænseværdien for drikkevand.

Det kan ikke udelukkes, at der kan forekomme andre tilfælde, hvor bestemmelsen vil kunne anvendes over for pesticider. Den endelige afgørelse af, om § 24 vil kunne anvendes i et konkret tilfælde, henhører under domstolene.

Drikkevandsudvalget drøfter i øjeblikket, hvilke regelændringer der er behov for til sikring af områder med særlige drikkevandsinteresser og andre indvindingsområder. Herunder drøfter udvalget også, om miljøbeskyttelseslovens § 24 bør ændres eller præciseres. Udvalget regner med at kunne afslutte sit arbejde inden udgangen af marts 1997.«

– at man ikke har opbygget et beredskab bl.a. i form af kræftforebyggende jodtabletter til børn?»

Begrundelse

Den 29. november 1996 havde dagbladet Politiken en række oplysninger om det manglende beredskab på den danske side af Øresund i forhold til et eventuelt udslip fra atomkraftværket Barsebäck. Ydermere oplyste artiklen, at den svenske regering i stedet for at afvikle Barsebäck var begyndt at fremtidssikre værket.

Spørgeren vil derfor bede ministeren svare på, hvad man har gjort i forhold til sikring af beredskabet i hovedstaden, og i forhold til den svenske regering i anledning af de nye oplysninger om, at Barsebäck måske først afvikles et godt stykke ind i det næste årtusinde.

Svar (23/12 96)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Omkring de fire svenske atomkraftværker er der af sikkerhedshensyn og operative hensyn oprettet to zoner: en indre beredskabszone og en indikeringszone.

For Barsebäck's vedkommende omfatter den indre beredskabszone de kommuner eller dele af kommuner, der ligger inden for en afstand af 15 km. fra værket. Der er inden for denne zone etableret en særlig alarmeringsordning med sirener og telefoner samt forberedt den nødvendige information til befolkningen. Der er desuden udleveret jodtabletter til samtlige indbyggere, der ikke er fyldt 40 år. Tabletterne må i givet fald kun indtages efter myndighedernes anvisninger.

I indikeringszonen, der ligger uden for indre beredskabszone, og som går ud til ca. 50 km fra værket, er der foruden de almindelige varslingsmuligheder udarbejdet informationsmateriale og forberedt et beredskab til måling af radioaktivitet, men der er ikke udleveret jodtabletter til indbyggerne.

Der er dog mulighed for udlevering af jodtabletter til befolkningen i indikeringszonen, idet der er etableret centrale lagre med i alt 340.000 pakninger á 10 tabletter. Beholdningen er dels beregnet til supplerende af pakninger i indre beredskabszone dels til eventuel udlevering til dele af befolkningen i indikeringszonen.

Spm. nr. S 829

Til indenrigsministeren (12/12 96) af:

Anni Svanholt (SF):

»Hvad er ministerens kommentar til oplysningerne i artiklen i Politiken den 29. november 1996 om,

– at københavnere ikke har nær samme sikkerhed som svenskerne i tilfælde af et udslip på atomkraftværket Barsebäck, og